
ผลลัพธ์ของมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา
กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
Outcomes of Measures to Control Drinking Alcohol in Educational Institutions:
A Case Study of Vocational Education College in Mueang District
Suphanburi Province

¹พิไลวรรณ เทียงธรรม (Pilaiwan Thiangtham)

²อรุณ ไชยนิทย์ (Arun Chainit)

³พัลลยมณ สิ้นหน่ง (Panlayamom Sinnang)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (Phranakhon Rajabhat University)

Email: Pilaiwan_tsahavith.ac.th

Received October 25, 2021; **Revised** December 23, 2021; **Accepted** December 25, 2021

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the outcomes of measures for the control of drinking alcohol in educational institutions 2) to study the factors that affect the control of drinking alcohol in educational institutions and 3) to study guidelines for improving measures for the control of drinking alcohol in educational institutions. The research is combined with Qualitative research and Quantitative research. The Qualitative research data collection instrument was interviewing format to analyzed by interpreting the study issues and the Quantitative research sample selection of 374 students by 4 Vocational Education colleges in Suphanburi Province the data analyzed questionnaires using statistics Frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Correction. The research results showed that: 1) the outcomes of measures for the control of drinking alcohol in educational institutions was at highest level 2) factors that affecting measures of alcohol control in educational institutions is the prohibition of alcohol advertising was at highest level, and 3) Guidelines to improve the alcohol control measures in schools to be effective is to have more rigorous enforcement of the law. There is an education in which students can refuse the solicitation of their peers to drink and have a bad attitude towards alcohol to know the poison and harm of alcohol create incentives to reduce, quit, and prevent relapse. Build acceptance for students to see the

importance and self-worth for effective measures to control alcohol consumption in educational institutions

Keywords: Outcomes; Measures; Drinking alcohol; Educational Institutions

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา และ 3) แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ด้วยการตีความประเด็นการศึกษา และการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาใน 4 วิทยาลัยการอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 374 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเพียร์สันคอร์ริเลชัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก และ 3) แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ คือ มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดมากขึ้น มีการสร้างความรู้ให้นักศึกษาสามารถปฏิเสธการชักชวนจากเพื่อนให้ดื่ม และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้อำนาจและโทษของแอลกอฮอล์ สร้างแรงจูงใจในการ ลด ละ เลิก ป้องกันการกลับมาดื่มซ้ำ สร้างการยอมรับให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าในตัวเอง เพื่อให้มาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ผลลัพธ์; มาตรการควบคุม; การดื่มแอลกอฮอล์; สถานศึกษา

บทนำ

ปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัญหาระดับชาติ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาทั้งต่อผู้ดื่มและบุคคลรอบข้าง ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจของผู้ดื่ม และยังเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของกลุ่มโรคไม่ติดต่อ และเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งยังส่งผลกระทบต่อระบบสาธารณสุข เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ทำให้ประเด็นนี้ถูกยกระดับความสำคัญในประเด็นของเวทีสหประชาชาติ ซึ่งการป้องกันและควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดของ SDGs เป้าหมายที่ 3 ที่มีเป้าหมายเพื่อประชากรโลกมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีและส่งผลให้รัฐบาลของประเทศสมาชิกต้องเร่งดำเนินการควบคุมและป้องกันปัญหาแอลกอฮอล์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปี ค.ศ. 2030 แม้ว่าแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพที่สามารถป้องกันและควบคุมได้ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน ประเทศและนานาชาติ แต่จากขนาดของความสูญเสียและสภาพของปัญหาในสังคม ทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องมีนโยบายและมาตรการเพื่อลดปัญหาแอลกอฮอล์ที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีหลักฐานเชิง

วิชาการระบุถึงนโยบายแอลกอฮอล์ที่มีประสิทธิผลและความคุ้มค่าในการลดการดื่มแอลกอฮอล์และปัญหาที่ตามมาอย่างชัดเจน เช่น มาตรการด้านภาษีและราคา การจำกัดการเข้าถึง และการควบคุมการตลาด รวมทั้งมาตรการป้องกันปัญหาจากการดื่มแล้วขับ และมาตรการคัดกรองกลุ่มเสี่ยง และให้คำปรึกษาแบบสั้น (Chisholm & Ely, 1976)

สำหรับประเทศไทยมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายหลักในการดำเนินมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแผนยุทธศาสตร์นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติ พ.ศ. 2554 – 2563 เป็นแผนแม่บทในการวางนโยบายจัดการปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศ โดยแผนยุทธศาสตร์นโยบายนี้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์โลกในการจัดการปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งมีการกำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดขึ้นมาเป็นกลไกในการจัดการปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งส่วนกลาง แลส่วนพื้นที่ (Center of Alcohol Studies, 2008) จากรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบปี พ.ศ. 2556 ระบุว่า ประชากรไทยร้อยละ 31.5 เป็นผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการบริโภคในกลุ่มสตรีเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (Thamarangsi et al., 2013)

ปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ขยายเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนมากขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความอยากรู้อยากลอง กลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสื่อโฆษณา เป็นต้น จากสถานการณ์ข้างต้นกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมควบคุมโรค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์นโยบายแอลกอฮอล์ระดับชาติ เป็นแผนยุทธศาสตร์ 10 ปี (พ.ศ. 2554 – 2563) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศ ซึ่งมีเป้าหมายในการควบคุมและลดปริมาณการบริโภค ป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ ลดความเสี่ยงของการบริโภค รวมถึงจำกัดและลดความรุนแรงของปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกประการหนึ่งคือ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัด รักษา หรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบ ทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย (Office of the Alcohol Control Committee, 2015) ซึ่งสอดคล้องกับ ศ.คลินิก เกียรติคุณ นพ. ปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กล่าวในพิธีเปิดงานจัดการประชุมวิชาการสุราระดับชาติ ครั้งที่ 9 หัวข้อ “สานพลังพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนให้พ้นภัยจากสุรา” ระหว่างวันที่ 24-25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับศูนย์วิจัยปัญหาสุรา โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) และภาคีเครือข่าย สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังถือเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะผลกระทบที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และกลายเป็นกลุ่มที่ต้องตกเป็นเหยื่อของธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Waleewong, Thammarangsi & Jankhotkaew (2014) ได้ศึกษาไว้ว่าผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่น (Alcohol's Harm to Others) เป็นมิติหนึ่งในผลกระทบทั้งหมดที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ โดยให้ความสนใจผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นนอกจากผู้ดื่ม ซึ่งมักมีลักษณะตามรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดื่มกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ เช่น กรณีผู้ดื่มเป็นสมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนแปลกหน้า ผลกระทบมีหลากหลายระดับ ครอบคลุมตั้งแต่ความรุนแรงในระดับเล็กน้อย หรือความรู้สึกรำคาญใจ จนถึงผลกระทบที่รุนแรงมาก ทำให้เกิดการถูกทำร้ายจนเสียชีวิต

สำหรับมาตรการทางกฎหมายที่ประเทศไทยใช้ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ได้มีหลักการในลักษณะประการต่าง ๆ โดยกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับด้วยกัน ประกอบไปด้วยมาตรการในเชิงป้องกัน และมาตรการที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการบริโภคและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2593 “สุรา” หมายความว่ารวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้ว สามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา (มาตรา 4) ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา มีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (มาตรา 5) ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในเรื่องกรรมวิธีการทำ วัตถุดิบ ระยะเวลาและวิธีการเก็บ ชนิดและแรงแอลกอฮอล์ จำนวนสุราที่ให้ทำและขายในท้องที่ที่กำหนด (มาตรา 5 ทวิ) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุราเกินกว่า 1 ลิตร เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (มาตรา 6) ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุรานอกจากทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ต้องเสียภาษีก่อนขนสุราออกจากโรงงาน โดยการปิดแสตมป์สุราที่ภาชนะบรรจุสุรา (มาตรา 7) ให้ผู้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องเสียภาษีสุรา โดยปิดแสตมป์สุราที่ภาชนะบรรจุสุรา เว้นแต่สุรานั้นมีปริมาณไม่เกิน 1 ลิตร และได้เปิดภาชนะที่บรรจุแล้ว (มาตรา 8) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสุราก็ยังมีได้เสียภาษีโดยถูกต้องออกจากโรงงานสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (มาตรา 13) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสุราตั้งแต่ 10 ลิตรขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (มาตรา 14) ให้ผู้ทำการขนสุราที่ทำในราชอาณาจักร เกินกว่า 1 ลิตร แต่ไม่ถึง 10 ลิตร เข้าในหรือออกนอกเขตท้องที่ที่กำหนดต้องได้รับใบอนุญาต (มาตรา 15) ห้ามมิให้ผู้ใดขายสุราหรือนำสุราออกแสดงเพื่อขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต (มาตรา 17) ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา ประเภทที่ 3 (สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนต่ำกว่า 10 ลิตร) หรือประเภทที่ 4 (สำหรับการขายสุราที่ทำในราชอาณาจักร ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนต่ำกว่า 10 ลิตร) ขายสุราได้แต่เฉพาะภายในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 20) ห้ามมิให้ผู้ใดได้รับใบอนุญาตขายสุราทำการเปลี่ยนแปลงสุรา โดยเอาสุราอื่นใด น้ำ ของเหลว หรือวัตถุอื่นใด เจือปนลงหรือเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา เว้นแต่ผู้ซื้อได้รับรองขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น (มาตรา 23) ห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

จังหวัดสุพรรณบุรี มีความหลากหลายทางบริบทวัฒนธรรม จึงมีสถานศึกษาโดยเฉพาะวิทยาลัยการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในเขตเมืองที่มีเยาวชนอยู่อย่างหนาแน่น และเยาวชนมีโอกาสเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่ายเพราะอยู่ห่างไกลผู้ปกครอง แม้จะมีมาตรการทางกฎหมายรองรับการทำงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ยังพบปัญหาเรื่องช่องว่างของการบังคับใช้กฎหมายและการฝ่าฝืนกฎหมายที่มีอย่างต่อเนื่อง จากการมีจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าถึงแหล่งจำหน่ายได้โดยง่าย ทั้งในระยะเวลาสถานที่ และบางครั้งอาจมีการโฆษณาส่งเสริมการขาย รวมทั้งเป็นบริบทของชุมชนที่เอื้อต่อการดื่ม ดังนั้นการมีมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นก่อนที่ประเทศไทยจะครองแชมป์นักดื่มของโลก จากสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทสุราของวัยรุ่นไทยที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้เป็นที่สนใจในสังคมและเล็งเห็นความสำคัญของปัญหา จากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประเภทสุราเป็นอย่างมาก จึงพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี ให้กับประชาชนได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ดังนั้น เพื่อให้มาตรการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อีกทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา

กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพเพื่อการลดความรุนแรงในชุมชน ครอบครัว เศรษฐกิจ และสังคม เป็นการลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางจราจร เป็นการลดภาระของพ่อแม่ผู้ปกครอง และภาวะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและตามมาภายหลัง และเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
3. แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการอภิปรายผล คือ ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและการแก้ไขจากการดื่มแอลกอฮอล์ นโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ตัวแปรในการศึกษา

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 4 วิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 5,670 คน เพื่อทราบขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 คน

พื้นที่วิจัย ได้แก่ วิทยาลัยเทคโนโลยีสหวิทยาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใสสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562 – พฤษภาคม พ.ศ. 2563

ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของแอลกอฮอล์

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (Royal Academy, 2003) ให้ความหมายของแอลกอฮอล์ หมายถึงสารอนินทรีย์ชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็นของเหลว มีกลิ่นฉุน ระเหยง่าย มีขีดเดือดที่อุณหภูมิ 78.5 องศาเซลเซียส มีชื่อเต็มว่าเอทิล แอลกอฮอล์ โดยปกติเกิดจากการหมักสารประเภทแป้งหรือน้ำตาลผสมยีส ซึ่งเรียกว่าแป้งเชื้อหรือเชื้อหมัก เป็นองค์ประกอบสำคัญของสุราและเมรัยทุกชนิด เมื่อดื่มเข้าไปจะออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการมึนเมา ใช้ประโยชน์ในการเป็นตัวทำละลายและเป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2001) ให้ความหมายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่าเป็นของเหลวที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ชนิดดื่มหรืออีทานอล ใช้เพื่อการดื่ม ส่วนใหญ่ได้มาจากการหมัก (fermentation) หรือได้จากการหมัก แล้วกลั่น สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้ใช้คำว่า “สุรา” แทนคำว่า “เครื่องดื่มแอลกอฮอล์” และพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมาย “สุรา” หมายถึง เหล้า, น้ำเมาที่ได้มาจากการกลั่น (Royal Academy, 2003) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ให้ความหมาย “สุรา” หมายถึง วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่ง สามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือของเหลวชนิดอื่นแล้ว สามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับสุรา ด้าน Teravecharoenchai (1998) ให้ความหมาย “สุรา” หมายถึง เหล้าหรือน้ำเมาที่กลั่นแล้ว สุราทำ มาจากพืชหรือผลไม้ที่มีแป้งหรือน้ำตาลโดยใช้การหมัก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายความว่า “สุรา” ตามกฎหมายว่า ด้วยสุรา ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนั้น ส่งผลกระทบต่อสังคมซึ่งจากรายงานวิจัยของมูลนิธิเพื่อนหญิง เรื่องสุราในฐานะปัจจัยร่วมก่อความรุนแรงในครอบครัว พบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัว 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านสุขภาพของบุคคลในครอบครัว, การใช้ความรุนแรงในครอบครัว และยังส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจในครอบครัว (Hutapaet & Suwannarat, 2003) นอกจากนี้สถิติการเกิดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. 2563 (ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2562 – 2 มกราคม 2563) พบว่าเกิดอุบัติเหตุ จำนวน 3,421 ครั้ง โดยสาเหตุการ เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด คือ ดื่มแล้วขับ ถึงร้อยละ 32.68 (Road Safety Thailand, 2020)

จากสาระสำคัญของแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นของเหลวที่ ออกฤทธิ์ทำให้เกิดอาการเมเมา มีผลต่อจิตและประสาท ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาด้านสุขภาพ กระทบต่อเศรษฐกิจในครอบครัว เกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรมได้ในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ ศึกษามาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา นำไปสู่การป้องกันการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ใน สถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตามระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 4 วิทยาลัย ดังนี้ 1) วิทยาลัยเทคโนโลยีสหวิทยาบริหารธุรกิจ 2) วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี 3) วิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรี และ 4) วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใสสุพรรณบุรี จำนวนทั้งสิ้น 5,670 คน เพื่อทราบ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 คน และใช้วิธีนับระยะห่างเท่า ๆ กัน ตามจำนวนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ จากกลุ่มประชากรอย่างเฉพาะเจาะจง ให้เป็นไปตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ ของการวิจัย ดังนี้ 1) ผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยละ 1 คน รวมจำนวน 4 คน 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ นักศึกษา วิทยาลัยละ 1 คน จำนวน 4 คน 3) ตัวแทนอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยละ 1 คน จำนวน 4 คน และ 4) ประธานชมรมผู้ปกครอง จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลลัพธ์ของมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อได้แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยใช้กรอบแนวความคิดของการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ การตั้งคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประเด็น คือ 1) ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา เป็นอย่างไร 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา มีอะไรบ้าง 3) แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 3 การลงพื้นที่สัมภาษณ์ การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประเด็นการสัมภาษณ์ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ในประเด็นเรื่องผลลัพธ์ของมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ข้อมูลจริงที่ค้นพบ เพื่อนำไปสู่การหาข้อสรุป การตีความ และตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัยต่อไป เพื่อนำข้อมูลมาเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรสผู้ปกครอง ระดับการศึกษา และภูมิลำเนาเดิม ตอนที่ 2 ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการศึกษา ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทัศนคติ และด้านแรงจูงใจ โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale) สำหรับการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างตามแนวของ (Srisa-ard, 1992) และตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยการสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มาใช้เป็นประเด็นสัมภาษณ์ ได้แก่ 1) ศึกษาผลลัพธ์ของการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการศึกษา 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้าน

ทัศนคติ และด้านแรงจูงใจ 3) ศึกษาแนวทางในการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมโดยใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ในประเด็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อีกด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดการเก็บข้อมูลและความต้องการของคำถามแต่ละข้อให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ แล้วเก็บแบบสอบถามคืน พร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในการกรอกแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อดำเนินการในขั้นตอนการวิจัยต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth interview) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ตัวแทนอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานชมรมผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์น่าเชื่อถือ ลักษณะการสัมภาษณ์และการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1) การจัดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร เป็นการรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสานในทุก ๆ สาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี

2) การสังเกต ใช้การจัดบันทึก และการบันทึกเสียง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์มาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี

3) จัดบันทึก บันทึกเสียง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยเน้นการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) เพื่อนำมาเชื่อมโยงกับประเด็นของวัตถุประสงค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้ ส่วนที่ 1 ใช้จำนวน (N) และร้อยละ (%) ส่วนที่ 2 และ 3 ใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และส่วนที่ 4 ใช้การสรุปตามประเด็นต่าง ๆ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ไปทำการจัดระเบียบของข้อมูลเพื่อนำไปสู่การหาข้อสรุป และตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัย

2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐาน ข้อที่ 1 ใช้ t-test, F-test และสมมติฐาน ข้อที่ 2 ใช้คอรีเลชัน (correlation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบไม่ใช้พารามิเตอร์ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Hinkle, 2002) ไว้ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็น Content Analysis การวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ได้จาก

1) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของวิทยาลัยทั้ง 4 แห่งในสังกัดการอาชีวศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี 2) การจัดบันทึก 3) การถอดข้อมูลจากเทปบันทึกเสียง 4) แบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาผลลัพธ์ของมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา และ 5) การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นการศึกษาที่ระบุไว้ตามวัตถุประสงค์และใช้การพรรณนาความในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ไปทำการจัดระเบียบของข้อมูลเพื่อนำไปสู่การหาข้อสรุป และตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัย โดยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งจะมีการพิจารณาจากข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความคิดเห็นตรงกันอย่างน้อย 3 คนขึ้นไป รวมถึงเอกสารและข้อมูลจากการสังเกต แล้วนำมาสรุปตามประเด็นหลัก ประเด็นรอง และนำเสนอในเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ในภาพรวม

ผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์	($\bar{X}$)	S.D.	ประเมิน	ลำดับ
1. ด้านร่างกาย	3.83	.668	มาก	3
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.87	.671	มาก	2
3. ด้านสังคม	3.90	.708	มาก	1
4. ด้านการศึกษา	3.78	.707	มาก	4
รวม	3.85	.688	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าส่วนใหญ่ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมา คือด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.87$) ด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.83$) และอันดับสุดท้ายด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา	($\bar{X}$)	S.D.	ประเมิน	ลำดับ
1. ด้านการบังคับใช้กฎหมาย	3.86	.709	มาก	3
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.89	.708	มาก	2
3. ด้านทัศนคติ	3.85	.700	มาก	4
4. ด้านแรงจูงใจ	3.93	.710	มาก	1
รวม	3.88	.707	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าส่วนใหญ่เป็นด้านแรงจูงใจ ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาพบว่าด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.89$) การบังคับใช้กฎหมาย ($\bar{X} = 3.86$) และอันดับสุดท้ายด้านทัศนคติ ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมุติฐานปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา
กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกัน ด้านเพศ

	สถิติ (t-test)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (Mean)	องศาอิสระ (df.)	นัยสำคัญทางสถิติ (Sig.)
เพศ	55.351	1.409	373	.000
ประสิทธิผลมาตรการควบคุมการ ดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา	213.623	61.454	373	.000

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ด้านเพศ พบว่า ส่งผลต่อประสิทธิผลมาตรการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำอธิบายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลลัพธ์ของการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าประกอบด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านร่างกาย จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษาควรผลิตสื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ด้านพิษภัยจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและทรัพย์สิน เมื่อดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปแล้วจะเกิดการสูญเสียความสามารถในการคิด การตัดสินใจ และควบคุมตนเองไม่ได้ เกิดความผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Youngkong et al. (2007) กล่าวว่า การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง เช่น โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคมะเร็งต่าง ๆ โรคตับแข็ง โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chaimusik (2007) สื่อการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

1.2 ด้านเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีผลกระทบต่อสุขภาพ และเศรษฐกิจ เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายทำให้เกิดปัญหาหนี้สินตามมา นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การยืมเงิน ลักขโมย ทะเลาะวิวาท เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nimaram (2010) พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต และทรัพย์สิน เป็นการสิ้นเปลือง เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลและเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำสมควรเลิกดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Thai Health Promotion Foundation (2005) ที่ว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ครอบครัวสิ้นเปลือง และสูญเสียค่าใช้จ่ายจากการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการรักษาพยาบาล

1.3 ด้านสังคม จากผลการศึกษาพบว่า การดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาทำให้เกิดภาพพจน์ในทางที่เสียหายของสถานศึกษา และกลายเป็นภาระต่อสังคมตามมา เช่น ดิดการพนัน เสียการเรียน ต้องบำบัดซึ่งนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ ทะเลาะวิวาท ฆาตกรรม ฆ่าตัวตาย เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Hutapaet & Suwannarat (2003) กล่าวว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นนั้นส่งผลกระทบต่อสังคม ก่อให้เกิดปัญหาและความรุนแรงในครอบครัว ทำให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Youngkong et al.

(2007) อธิบายว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเพิ่มภาระแก่โรงพยาบาล เนื่องจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีจำนวนผู้รับบริการในโรงพยาบาลเพิ่มมากขึ้น จากการเกิดอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท

1.4 ด้านการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า การดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาทำให้สถาบันการศึกษาเสื่อมเสียชื่อเสียงไปในทางที่ไม่ดี เสียภาพลักษณ์ จึงต้องมีการพัฒนาวิธีการป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การพัฒนาทักษะการปฏิเสธเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์วิจัยสุราระยะที่ 5 (2558-2561) ว่าการให้การศึกษาคือความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับเรื่องมาตรการการควบคุมจำนวนและชนิดของสถานบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเวลากับสถานที่ที่จะอนุญาตให้ขายแอลกอฮอล์ได้ และการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chaimusik (2007) สรุปได้ว่าการศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการบังคับใช้กฎหมาย จากผลการศึกษาพบว่า การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีส่วนร่วมโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การติดป้ายโฆษณา ให้พื้นที่ติดตั้งป้าย โฆษณา เช่น ป้ายไฟ โปสเตอร์ เป็นการชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่ม โดยตรงหรือโดยอ้อม ตามกฎหมายกำหนด สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 (Announcement of the Alcoholic Beverage Control Board, 2015) ว่าฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องไม่มีลักษณะที่สร้างความไม่เป็นธรรม แก่ผู้บริโภค เชิญชวน ชักจูง โน้มน้าวให้ดื่ม และไม่มีลักษณะเป็นข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะประสบความสำเร็จจากการดื่ม ข้อความหรือภาพที่มันกักใจ ข้อความหรือภาพที่มีดารา ศิลปิน นักร้องหรือนักแสดง ข้อความที่ใช้ภาพการ์ตูน ข้อความที่ชักจูงให้ซื้อหรือบริโภคเพื่อเป็นสาธารณกุศล ข้อความที่ชักจูงให้เข้าร่วมกิจกรรมทางด้าน ดนตรี กีฬา เป็นต้น

2.2 ด้านความรู้ความเข้าใจ จากผลการศึกษา ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาอย่างเด็ดขาด มีความผิดตามกฎหมายและอาจถูกไล่ออกจากสถานศึกษา สอดคล้องกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2558 (Announcement of the Prime Minister's Office, 2015) ที่มีมาตรการให้สถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีศักยภาพในการจัดการปัญหาจากการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การกำหนดสถานที่ ห้ามดื่ม ห้ามขาย ในบริเวณพื้นที่ในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจของรัฐ หรือหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2.3 ด้านทัศนคติ จากผลการศึกษาพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออกในชั้นเรียน สามารถเข้ากับเพื่อนได้ง่าย และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Boriharn (2006) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อมุมมองความคิด ที่จะกำหนดการกระทำของบุคคล เช่นเดียวกับค่านิยมและความเชื่อ ทัศนคติของวัยรุ่นที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีทั้งความต้องการมีตัวตนในสังคม การอยากได้การยอมรับจากกลุ่ม โดยอยู่ภายใต้ทัศนคติทางบวกต่อการดื่ม แอลกอฮอล์ว่า เป็นสิ่งที่สามารถทำได้

2.4 ด้านแรงจูงใจ จากผลการศึกษาพบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามีแรงบันดาลใจมาจากการโฆษณาทางสื่อต่าง ๆ มีเพื่อน มีรุ่นพี่เป็นแบบอย่าง ทำให้อยากลอง อยากรู้ เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

วัยรุ่นและอยู่ใกล้ชิดกันมากที่สุด ซึ่งการคบเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน เป็นพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของวัยรุ่น การเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น โดยวัยรุ่น จะเลือกเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม ทักษะที่ดีคล้ายคลึงกัน เพื่อนจึงมีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมของวัยรุ่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Fromme, Wetherill & Neel (2010) กล่าวว่า การรับรู้ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น มาจากปัจจัยเอื้อ คือสื่อโฆษณาต่าง ๆ และปัจจัยเสริม คือ เพื่อน และคนในครอบครัว

3. แนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา จากผลการวิจัยมีดังนี้คือ

3.1 ประสิทธิภาพการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย พบว่า มีการจัดการปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์ผ่านกลไกการสร้างเสริมสุขภาพ การบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้มีปัญหาจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อสุขภาพ สร้างความตระหนักให้ผู้ดื่มรู้จักปฏิบัติตัวให้รักษาสุขภาพ และป้องกันโรคที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ 2) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า มาตรการควบคุมและบังคับใช้ในเรื่องของภาษีและราคา การควบคุมการเข้าถึง และการควบคุมโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว สร้างการตระหนักรู้ให้ผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รับรู้ถึงผลกระทบและผลเสียทางเศรษฐกิจและสังคม 3) ด้านสังคม พบว่า มีการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ ป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และการลดปัญหาความรุนแรง ควบคุมความยากง่ายในการหาซื้อและเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสอดส่อง คัดกรอง ให้ความรู้และป้องกันการดื่มสุราในกลุ่มเยาวชน สร้างกระบวนการจัดการปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในระดับประเทศ และ 4) ด้านการศึกษา พบว่า มีการสร้างความตระหนักและการรับรู้ถึงพิษภัย อันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้ดื่มที่มีผลกระทบมากมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายโดยเน้นกลุ่มเยาวชนและนักศึกษาเป็นหลัก โดยเน้นการควบคุมและป้องกันให้มากยิ่งขึ้น สร้างทักษะความรู้ที่ดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติและมาตรการการควบคุม ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา

3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบังคับใช้กฎหมาย พบว่า มีควบคุมการโฆษณาให้มีความเข้มงวดและชัดเจนมากขึ้น เช่น การห้ามโฆษณาตามเว็บไซต์และสื่ออื่น ๆ ที่จะส่งผลให้มีการบริโภคมากขึ้น เข้มงวดการจำหน่ายตามที่กฎหมายกำหนด: ไม่ขายแก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้มงวดสถานที่ห้ามจำหน่ายในสถานที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหา ควบคุมการออกใบอนุญาตการจำหน่ายใหม่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น 2) ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า การอบรมให้ความรู้ด้านกฎระเบียบให้นักศึกษา และผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างถูกต้อง การถอดบทเรียนจากกิจกรรมรณรงค์การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา เพื่อสร้างโมเดลและนำไปทดลองใช้ในสถานศึกษา สร้างความตระหนักให้รู้เท่าทันสื่อควบคู่กับการรณรงค์ให้นักศึกษารู้เรื่อง พรบ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านเวลาและอายุในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ มีการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการรณรงค์ให้ความรู้ด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา 3) ด้านทัศนคติ พบว่า ลดลงค่านิยม ความเชื่อในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มีการพัฒนาข้อบังคับและการบังคับใช้ให้มีความชัดเจนและถือปฏิบัติให้มากขึ้น ออกมาตรการที่จะปฏิเสธการออกใบอนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้แก่ร้านค้าปลีกที่จะเปิดร้านขายแอลกอฮอล์ใกล้กับสถานศึกษา และ 4) ด้านแรงจูงใจ พบว่า สร้างค่านิยมใหม่ให้นักศึกษาได้รับการยอมรับด้วยการกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ร่วมกันในวัยเรียน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมและรับความรู้ในลักษณะการเตือน

ซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมเพื่อต่อต้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา และการสร้างแรงจูงใจภายในกลุ่มของนักศึกษาด้วยกันเอง ด้วยการพูดคุยระหว่างกัน ชักชวนของกลุ่มเพื่อนให้เลิกดื่มซึ่งสอดคล้องกับ Center of Alcohol Studies (2008) ว่ามาตรการของนโยบายแอลกอฮอล์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุมปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบไปด้วยหลายมาตรการ ทั้งการจำกัดอายุผู้ซื้อ การที่รัฐเป็นเจ้าของร้านขายสุราปลีก การจำกัดเวลาในการขาย การจำกัดความหนาแน่นของจุดขาย ระบบภาษีสุรา การสุ่มตรวจระดับแอลกอฮอล์ในลมหายใจของผู้ขับขี่ การคัดกรองผู้มีความเสี่ยงเบื้องต้น ฯลฯ ซึ่งแต่ละมาตรการจะมีประสิทธิผลตั้งแต่ระยะสั้นไปจนถึงระยะยาวแตกต่างกัน รวมถึงควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในมิติที่แตกต่างกัน สำหรับประเทศไทยมาตรการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ได้แก่ มาตรการทางภาษีและราคา การจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่ม การควบคุมหรือห้ามการโฆษณา

สรุปผล

การศึกษาเรื่อง ผลลัพธ์ของมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยมีข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา กรณีศึกษา: วิทยาลัยการอาชีวศึกษาอำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้ 1. ควรมีการพัฒนาข้อกฎหมายและการบังคับใช้ ให้มีความชัดเจนและถือปฏิบัติให้เข้มข้นต่อเนื่องไป 2. กำหนดมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสถานศึกษา และปรับทัศนคติต่อมาตรการกำหนดเขตพื้นที่รอบสถานศึกษา และ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างเข้มแข็งและเด็ดขาด 3. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา ได้รับรู้ ตระหนักและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการควบคุมป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และมาตรการควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ 1. ด้านการบังคับในกฎหมาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี ดังนั้น ควรมีการกำหนดมาตรการจำหน่าย และ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้เด็ดขาด เพื่อควบคุมวันเวลาขาย ควบคุมอายุผู้ซื้อ ควบคุมอายุการผู้ซื้อไว้อย่างชัดเจน 2. ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ดังนั้น ควรให้ความรู้ความเข้าใจกับนักศึกษาในสถานศึกษาไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนร่วม 3. ด้านทัศนคติ โดยภาพรวมที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เพื่อนยอมรับ ดังนั้น ควรมีการพัฒนาระบบการสื่อสารผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นเสริมสร้างทัศนคติการปฏิเสธการชักชวนการดื่มจากเพื่อน การลบล้างค่านิยมที่ผิด เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพ และ 4. ด้านแรงจูงใจ โดยภาพรวมที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามาจากปัญหาครอบครัว ดังนั้น ควรมีการพัฒนาระบบแรงจูงใจในการไม่ดื่ม และลด ละ เลิกดื่มสุรา แก่นักศึกษากลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาปฏิเสธการดื่ม เช่น การให้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ระบบกองทุนกู้ยืมอื่น ๆ เพื่อการศึกษา มีระบบประกันสุขภาพ และระบบการจัดสรรงบประมาณแก่นักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เชิงนโยบาย

1. ควรมีการพัฒนาข้อกฎหมายและการบังคับใช้ให้มีความชัดเจนและถือปฏิบัติให้เข้มข้นต่อเนื่องไป
2. ควรกำหนดยกเว้นมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสถานศึกษา และทัศนคติต่อมาตรการกำหนดเขตพื้นที่รอบสถานศึกษา และ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างเข้มแข็งและเด็ดขาด
3. มีการรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาในสถานศึกษาได้มีรับรู้ มีความตระหนัก และมีความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการควบคุม ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และมาตรการควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

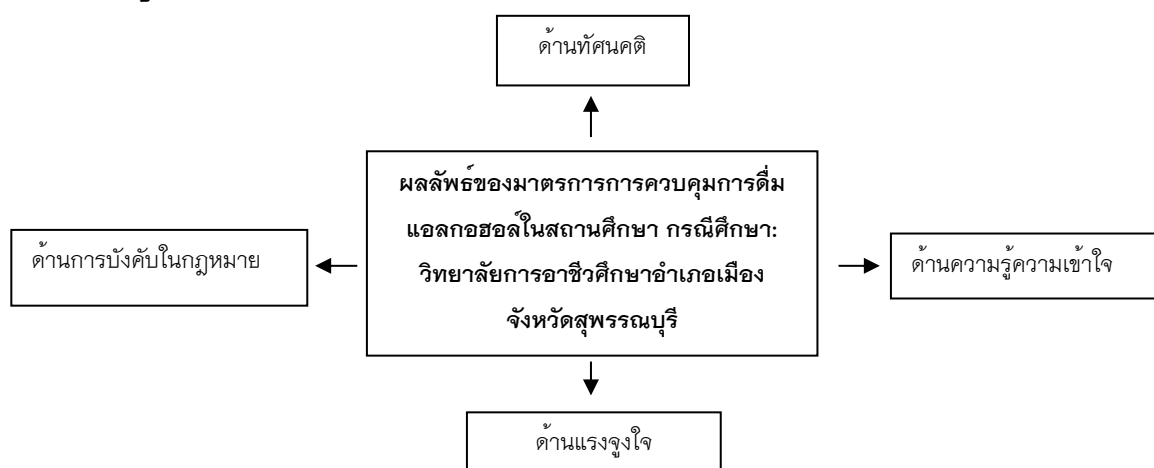
เชิงวิชาการ

1. การห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี ดังนั้น ควรมีกำหนดมาตรการจำหน่าย และ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้เด็ดขาด เพื่อควบคุมวันเวลาขาย ควบคุมอายุผู้ซื้อ ควบคุมอาคารผู้ซื้อ ไว้อย่างชัดเจน
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อสภาพลักษณะของสถานศึกษา ดังนั้น ควรให้ความรู้ความเข้าใจกับนักศึกษาในสถานศึกษาไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการป้องกันโควิด 19 กับมาตรการกำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อหาผลลัพธ์ของมาตรการควบคุม

องค์ความรู้ใหม่

จากแผนภูมิองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน การบังคับในกฎหมายการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี ดังนั้น ควรมีกำหนดมาตรการจำหน่าย และ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้เด็ดขาด เพื่อควบคุมวันเวลาขาย ควบคุมอายุผู้ซื้อ ควบคุมอาคารผู้ซื้อ ไว้อย่าง

ชัดเจน ด้านความรู้ความเข้าใจ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ดังนั้น ควรให้ความรู้ความเข้าใจกับนักศึกษาในสถานศึกษาไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยการใช้เวลาร่วมกันให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจควรมีการพัฒนาระบบแรงจูงใจในการไม่ดื่ม และลด ละ เลิกดื่มสุราให้กับนักศึกษากลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา

References

- Announcement of the Alcoholic Beverage Control Board Re: Criteria, Methods and Conditions Regarding Labels of Alcoholic Drinks 2015. (2015, January 22). Government Gazette. Volume 132 Special Chapter 18 D. pp.6.
- Announcement of the Prime Minister's Office Subject: Determination of places or areas forbidding the sale of alcoholic beverages around educational institutions 2015. (2015, October 22). Government Gazette. Volume 132 Special Chapter 263 D. pp.14.
- Boriharn, P. (2006). *Alcohol Drinking Behavior of Group Affiliated Female Teenage Students: A Case Study*(Master of Education, Educational Psychology and Guidance). Chiang Mai University.
- Center of Alcohol Studies. (2008). *The 4th National Alcohol Conference Stop Alcohol Problem Crisis by Law and Regulation*. Nonthaburi: Center of Alcohol Studies.
- Chaimusik, C. (2007). *Opinions on Thai Social Problems Affecting Crime Problems*(Individual Study Document, Institute of Civil Service Development, Police, Superintendent Course, Class 57). Bangkok: Thai Royal Police.
- Chisholm, M. E., & Ely, D. P. (1976). *Media Personnel in Education: A Competency Approach*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Fromme, K., Wetherill, R., & Neal, D. (2010). Turning 21 and the Associated Changes in Drinking and Driving after Drinking Among College Students. *Journal of American College Health*, 59(1), 21-27. DOI: 10.1080/07448481.2010.483706
- Hinkle, D. E. (2002). *Applied Statistics for the Behavior Sciences* (5th ed.). New York: Houghton Mifflin.
- Hutapaet, B., & Suwannarat, K. (2003). *Effects of Alcohol as a Contributing Factor to Domestic Violence*(Research report). Bangkok: Women's Rights Protection Center, Friends of Women Foundation.

- Nimaram, S. (2010). *Attitude and Adopting Substance Beverage Alcohol Behavior Changes Mass Media of Women Teen-age in Amphoe Mueang Chiang Mai Province*(Master of Arts, Communication Studies). Chiang Mai University.
- Office of the Alcohol Control Committee. (2015). *The framework of the 5-year Strategic Plan for Alcohol Control Operations*. Retrieved from www.thaiantialcohol.com/documents/download/112
- Road Safety Thailand. (2020). *Summarize Report on the Performance of Preventing and Reducing Road Accidents During the New Year Festival 2020*. Retrieved from http://roadsafety.disaster.go.th/inner.roadsafety-1.196/download/menu_7090/3850.1/
- Royal Academy. (2003). *Dictionary of the Royal Institute, 1999*. Bangkok: Nanmeebooks.
- Srisa-ard, B. (1992). *Principles of Preliminary Research* (3rd ed.). Bangkok: Suweeriyasan.
- Teravecharoenchai, S. (1998). *Drugs and Narcotics*. Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Thai Health Promotion Foundation. (2005). *Information to Reduce the Loss of Drunkenness*. Retrieved from <http://www.cas.or.th>.
- Thamarangsi, T. et al. (2013). Relationships on Drinking Behavior Alcohol and Trauma Admitted to the Emergency Department. Nonthaburi: Center of Alcohol Studies.
- Waleewong, O., Thamarangsi, T., & Jankhotkaew, J. (2014). Alcohol's Harm to Others in Thailand: Concept, Situation and Gap in Knowledge. *Journal of Health Systems Research*, 8(2), 111-119.
- World Health Organization [WHO]. (2001). *The Alcohol Use Disorders Identification Test: Guidelines for Use in Primary care, 2nd edition 2001*. Retrieved from http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/67205/WHO_MSD_MSB_01.6a_tha.pdf
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper & Row.
- Youngkong, S. et al. (2007). *Review of Alcohol Policies and the Role of the Thai Health Promotion Foundation in Reducing Alcohol Consumption Between 1997-2007 in Thailand*. Retrieved from <https://www.hitap.net/documents/20892>